

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8T/115/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010672
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Vojtko
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2021:0020010672.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce samosudca JUDr. Stanislav Vojtko, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.6.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Q. okres Michalovce,

je vinný, že

ako poberateľovi peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím - družky Adely Ladičovej, priznaného mu rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, odborom sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany, pod č. M12/ÚSVAR/SOC/2013/50959 zo dňa 21.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.11.2013, aj napriek náležitému poučeniu o povinnosti úradu písomne ohlásiť do ôsmich dní zmeny majetkových a rodinných pomerov, ktoré by mohli mať vplyv na výšku alebo ďalšie poberanie príspevku, úmyselne neoznámil tomuto orgánu štátnej správy, že počas obdobia poberania finančného príspevku nemohol opatrovať svoju družku Adelu Ladičovú, nakoľko od 6.7.2017 do 28.2.2018 bol vo výkone trestu odňatia slobody, eda v uvedenom období neoprávnene prevzal finančné prostriedky, čím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce spôsobil škodu vo výške 1.946,53 €,

t e d a

- zo štátneho rozpočtu vylákal od iného príspevok, ktorého poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia,

č í m s p á c h a l

- prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 225 ods. 1 za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o spoločnom treste odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (troch) rokov uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 19.8.2020, sp. zn. 8T/55/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal dňa 13.11.2020 obžalobu na Martina Ladiča pre prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je nevinný.

Na hlavnom pojednávaní súd následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov JUDr. Dany Staškovej a Mgr. Alici Lörinczovej a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný Martin Ladič pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol poberateľom opatrovateľského príspevku, nakoľko opatroval svoju družku Adelu Ladičovú, ktorá je ťažko zdravotne postihnutá - je slepá. Tento opatrovateľský príspevok chodil obžalovanému každý mesiac na účet, ktorý má zriadený vo VÚB. Keď bol obžalovaný vzatý do výkonu trestu odňatia slobody, chodil mu tento príspevok naďalej na účet, pričom peniaze z bankomatu vyberal Elemír Ladič, ktorému družka obžalovaného Adela Ladičová dala bankomatovú kartu. Elemír Ladič však tento opatrovateľský príspevok družke obžalovaného nedával. O tejto skutočnosti sa obžalovaný dozvedel od svojej družky, ktorá mu to oznámila telefonicky v čase, keď bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody. Obžalovaný nevedel, že mal povinnosť do 8 dní oznámiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, že nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, a že teda už neopatroje svoju družku. Pokiaľ ide o rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce zo dňa 21.10.2013, ktorým mu bol priznaný opatrovateľský príspevok vo výške 220,50 €, obžalovaný potvrdil, že podpis na poštovej doručenke k tomuto rozhodnutiu je jeho, avšak uviedol, že on nevie čítať ani písať.

Svedkyňa JUDr. Dana Stašková pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce ako referent vymáhania pohľadávok. Obžalovanému bol priznaný opatrovateľský príspevok, ktorého podmienkou bola celodenná starostlivosť o opatrovanú osobu, v tomto prípade o Adelu Ladičovú. O tento príspevok si obžalovaný požiadal, pričom pri podávaní žiadosti musí byť každý žiadateľ poučený pracovníčkou o tom, že je povinný oznámiť každú zmenu trvania podmienok poskytovania tohto príspevku do 8 dní. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v čase od 6.7.2017 vo výkone trestu odňatia slobody a teda sa preukázateľne nemohol celodenne starať o svoju družku, bolo rozhodnuté, že obžalovaný je povinný vrátiť príspevok vo výške 1.946,53 €. Voči tomuto rozhodnutiu obžalovaný nepodal odvolanie a je teda právoplatné.

Svedkyňa Mgr. Alica Lörinczová pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že od roku 1995 pracuje na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany, na oddelení peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP, pričom niekedy v roku 2013 prijala aj žiadosť obžalovaného o príspevok na opatrovanie svojej družky. Následne svedkyňa na základe posudku, ktoré

vydáva posudkové oddelenie, vydala rozhodnutie o priznaní príspevku. Svedkyňa pri podávaní žiadosti obžalovaného ústne poučila o tom, že je povinný do 8 dní oznámiť zmenu podmienok poskytovania peňažného príspevku na opatrovanie. Svedkyňa ďalej uviedla, že takto ústne poučuje každého žiadateľa o príspevok. pričom žiadateľ je následne o tom písomne poučený aj v samotnom písomnom rozhodnutí o priznaní príspevku.

Zo žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie zo dňa 1.10.2013 vyplýva, že obžalovaný daného dňa požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce na pracovisku vo Veľkých Kapušanaoch o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie Adely Ladičovej, nar. 26.6.1986, bytom Drahňov č. 243.

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany, zo dňa 21.10.2013, č. MI2/ÚSVAR/SOC/2013/50959, bolo žiadosti obžalovaného vyhovené a s účinnosťou od 1.10.2013 mu bol priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je Adela Ladičová, nar. 26.6.1986, bytom Drahňov č. 243, mesačne vo výške 220,52 €. V odôvodnení tohto rozhodnutia je uvedené, že fyzická osoba, ktorá je účastníkom právnych vzťahov vo veciach kompenzácie, je povinná oznámiť príslušnému úradu do ôsmich dní zmeny v skutočnostiach rozhodujúcich na trvanie nároku na peňažný príspevok na kompenzáciu, na jeho výšku, výplatu, zánik nároku (napr. zmenu majetkových, príjmových, rodinných pomerov, zmenu trvalého pobytu, umiestnenie v zariadení sociálnych služieb, pobyt v zdravotníckom zariadení a podobne).

Z fotokópie poštovej doručky vyplýva, že vyššie uvedené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce zo dňa 21.10.2013 bolo obžalovanému doručené dňa 24.10.2013.

Podľa žiadosti zo dňa 3.6.2014, obžalovaný požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce o vyplácanie peňažného príspevku na kompenzáciu bezhotovostným prevodom na účet v banke.

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany, zo dňa 30.4.2018, č. MI2/RSVaR/SOC/2018/18474-0019, bolo rozhodnuté, že obžalovanému sa odníma peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím - Adely Ladičovej, nar. 26.6.1986, bytom Drahňov č. 243, s účinnosťou od 6.7.2017 a jeho výplata sa od 6.7.2017 zastavuje. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že príspevok bol odňatý na základe potvrdenia Generálneho riaditeľstva, Zboru väzenskej a justičnej stráže, zo dňa 11.4.2018, v ktorom je uvedené, že od 6.7.2017 je obžalovaný vo výkone trestu v ÚVTOS Košice.

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany, zo dňa 30.4.2018, č. MI2/RSVaR/SOC/2018/18474-0020, bolo rozhodnuté, že obžalovaný je povinný vrátiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce neprávom vyplatenú pomernú časť peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím v sume 1.946,53 €. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že tento peňažný príspevok bol obžalovanému neprávom vyplatený v období od 6.7.2017 do 28.2.2018, keďže neoznámil tunajšiemu úradu, že od 6.7.2017 je v ÚVTOS Košice.

Podľa potvrdenie Generálneho riaditeľstva, Zboru väzenskej a justičnej stráže, zo dňa 11.4.2018 je obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Košice od 6.7.2017.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd zato, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, a spáchal ho obžalovaný Martin Ladič. Dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný dňa 1.10.2013 požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Michalove o peňažný príspevok na opatrovanie svojej družky Adely Ladičovej, na základe ktorej mu bol rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany, zo dňa 21.10.2013, č. MI2/ÚSVAR/SOC/2013/50959, tento príspevok priznaný, pričom mu bol vyplácaný mesačne na účet v banke. Následne bolo preukázané, že obžalovaný bol dňa 6.7.2017 dodaný do výkonu trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Košice, pričom obžalovaný, ako sám uviedol pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, neoznámil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, že od tohto dňa už neopatrjuje svoju družku. Obžalovaný sa bránil tým, že nevedel, že túto skutočnosť má niekomu oznamovať. Táto obrana však bola vyvrátená výpoveďou svedkyne Mgr. Alici Lörinczovej, ktorá uviedla, že ako zamestnankyňa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, pracovisko Veľké Kapušany, na oddelení peňažných

príspevkov na kompenzáciu ŤZP, prijala žiadosť obžalovaného o peňažný príspevok na opatrovanie, pričom obžalovaného pri podávaní žiadosti ústne poučila o tom, že je povinný do 8 dní oznámiť zmenu podmienok poskytovania peňažného príspevku na opatrovanie. Vzhľadom na dlhší časový odstup a množstvo iných žiadateľov o príspevok, ktorých svedkyňa za tú dobu riešila, je zrejmé, že svedkyňa si nemohla jednoznačne pamätať, či skutočne dňa 1.10.2013 poučila práve obžalovaného, avšak svedkyňa uviedla, že takto ústne poučuje každého žiadateľa o príspevok. V takomto prípade je podľa názoru súdu krajne nepravdepodobné, žeby svedkyňa práve obžalovaného poučiť zabudla.

V prípade, žeby aj svedkyňa Mgr. Alica Lörinczová nepoučila obžalovaného o jeho povinnosti oznámiť zmenu podmienok poskytovania peňažného príspevku na opatrovanie, nič to nemení na skutočnosti, že obžalovaný potom, čo nastúpil výkon trestu odňatia slobody, vedel, že už neopatrjuje svoju družku, a že mu teda peňažný príspevok za opatrovanie nepatrí. Táto skutočnosť vyplýva z logiky vecí a obžalovaný ani nemusel byť poučený, aby pochopil, že keď neopatrjuje svoju družku, tak mu nepatrí za jej opatrovanie príspevok. Obžalovaný pritom na základe telefonického hovoru so svojou družkou Adelou Ladičovou dobre vedel, že na jeho účet mu naďalej tento príspevok prichádza.

Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že obžalovaný napriek tomu, že jednoznačne vedel, či už poučený bol alebo nie, že od 6.7.2017 nemá nárok na peňažný príspevok, túto skutočnosť neoznámil tomu, kto mu tento príspevok vyplácal, a príspevok napriek tomu naďalej poberal tým spôsobom, že mu príspevok chodil každý mesiac na účet.

Takéto konanie obžalovaného bolo preto potrebné kvalifikovať ako prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, keďže obžalovaný zo štátneho rozpočtu vylákal príspevok na opatrovanie svojej družky Adely Ladičovej, tým spôsobom, že Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Michalovce uviedol do omylu, že od 6.7.2017, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody, stále spĺňa podmienku jeho poskytnutia, t.j. že stále osobne opatrjuje svoju družku Adelou Ladičovou. Takýmto konaním pritom spôsobil škodu vo výške 1.946,53 €, čo predstavuje podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona malú škodu. Po subjektívnej stránke konal obžalovaný v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, keďže vedel, že mu príspevok za opatrovanie nepatrí, a chcel si ho ponechať, čo vyplýva z toho, že túto skutočnosť neoznámil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa správy Obecného úradu Drahňov zo dňa 18.9.2020, obžalovaný je slobodný a žije v družobnom pomere s družkou Adelou Ladičovou, nar. 26.6.1986, pričom spolu vychovávajú štyri maloleté deti (otcovstvo bolo priznané len u dvoch detí). Obaja bývajú v rodinnom dome v slabých sociálnych podmienkach, pričom obžalovaný nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, na verejnosti sa správa slušne a pred komisiou ochrany verejného poriadku nebol prerokovaný a neboli mu uložené žiadne opatrenia.

Podľa odpisu registra trestov zo dňa 30.10.2020 bol obžalovaný 13x súdne trestaný, väčšinou za majetkovú trestnú činnosť, pričom naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce, zo dňa 20.10.2019, sp. zn. 0T/247/2019, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a taktiež zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dva roky. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2019.

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce, zo dňa 19.8.2020, sp. zn. 8T/55/2020, bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a taktiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu troch rokov. Zároveň bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušený v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.12.2019, sp. zn. 0T/247/2019, výrok o vine obžalovaného o prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so

stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Obžalovaný spáchal prečin subvenčného podvodu pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Michalovce, zo dňa 19.8.2020, sp. zn. 8T/55/2020, ktorým bol uznaný vinným z pokračujúceho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. Súd preto v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladal obžalovanému za prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákon a pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený vyššie uvedeným rozsudkom, súhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Týmto zákonným ustanovením je § 225 ods. 1 Trestného zákona, kde trestná sadzba trestu odňatia slobody je určená v rozmedzí 1 až 5 rokov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol rozsudkom Okresného súdu Michalovce, zo dňa 19.8.2020, sp. zn. 8T/55/2020, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, súd s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, ukladal obžalovanému opäť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pri určovaní výmery súhrnného trestu odňatia slobody súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom priťažujúcou okolnosťou bolo podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona to, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (trestný rozkaz Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 0T/255/2015, a trestný rozkaz Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 3T/21/2017). Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu (12 mesiacov) o jednu tretinu, t.j. o 16 mesiacov, na 28 mesiacov, pričom ako základ na zvýšenie tejto dolnej hranice bral súd rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (12 mesiacov až 5 rokov = 60 mesiacov), teda 48 mesiacov.

Súd teda ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby 28 mesiacov až 60 mesiacov (5 rokov).

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukladanie trestu, najmä na závažnosť trestného činu, súd dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov bude dostatočné na prevýchovu obžalovaného a zároveň iných odradí od páchania takejto trestnej činnosti.

Pre výkon tohto trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (rozsudok Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T/44/2005 - vykonanie trestu 18.7.2008).

Súd zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o spoločnom treste odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 19.8.2020, sp. zn. 8T/55/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom k tomu, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 19.8.2020, sp. zn. 8T/55/2020, bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov, súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákon uložil obžalovanému aj tento trest, a to opäť na dobu 3 rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Michalovce.